

YEŞİLAY

**TÜRKİYE BAĞIMLILIKLA
MÜCADELE
EĞİTİM PROGRAMI**

ANAOKULU

**Yeşilcan
ve Teknoloji**

ENİS İLE ESRA

tbm.org.tr

Merhaba arkadaşlar,
Ben YEŞİLCAN!

Sağlıklı olan her şeyi
yaparım. Zararlı olan her
şeyden uzak dururum.
Arkadaşlarımla vakit
geçirmeyi çok severim.
Ne zaman
ihtiyaçları
olursa, onların
her zaman
yanındayım!

Bu hikayede de arkadaşlarım zor
durumda kaldılar ve “imdaat!”
diyerek beni çağırdılar. Bakalım
neler olmuş?

ENİS İLE ESRA

Bir varmış bir yokmuş. Enis ve Esra adında
ikiz kardeşler varmış. Bu kardeşler okulda
çok çalışkan ve çok başarılıymış. Bir gün
anne ve babası Enis ile Esra'ya karne hediyesi
olarak bir bilgisayar almış. Bilgisayarı nasıl
kullanacakları hakkında onlarla konuşmuşlar.
İki kardeş o kadar heyecanlıymış ki
söylenenleri duymamışlar bile.

Çocuklar zannetmiş ki, bilgisayar demek;
sınırsız çizgi film ve oyun demek. “Yaşasın!”
diye sevinmişler. Artık iki kardeş tüm vaktini
bilgisayar karşısında geçiriyor, oyun oynuyor,
çizgi film izliyorlarmış.

İkizler, bilgisayar başında vakit geçirdikleri
için çok geç yatmışlar. Sofraya gitmemişler,
yemeklerini bilgisayar karşısında yemişler.

2

Kitaplarını
okumamışlar,
ödevlerini
yapmamışlar,

hatta resim yapmayı
bile bırakmışlar. Üstelik muhabbet
kuşlarının bakımını da ihmal etmişler.
Odaalarını toplamamışlar. Babaannelerinin
ilaçlarını bile hatırlatmamışlar.

Bir gün ikizlerden bir çığlık duyulmuş:
“İmdat!” Anne babası koşarak gelmişler.

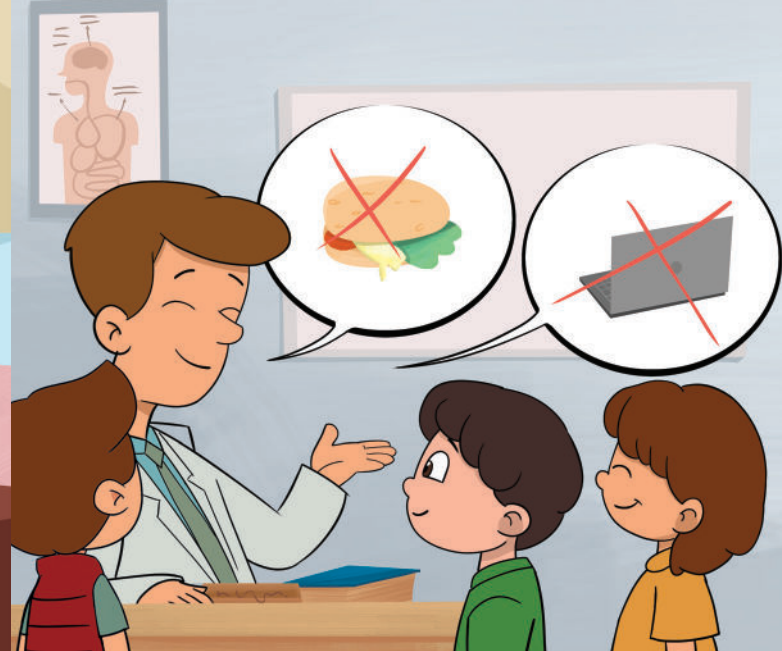

3

İkizler gözlerini ovuşturuyor, net
göremediklerini söylüyorlarmış.
Üstelik dizleri acıyormuş. Karınları da
ağrıyormuş. Yeşilcan “İmdat” sesini
duyunca hemen gelmiş. Ailesiyle
birlikte hemen Enis ve Esra’yı alıp bir
doktora götürmüşler.

Meğer bilgisayara çok baktıkları için
gözleri zarar görmüş. Doktor onlara
ilaç vermiş ve demiş ki, “Bir daha
bilgisayar ile bu kadar çok oynamak
yok, gözleriniz hasta olmuş”

“Çizgi film izlerken sanırım yemek
yemeyi de unuttunuz, çok abur cubur
yediniz, karnınız bu yüzden ağrıyor.”
demiş. Çocuklar yaptıklarına pişman
olmuşlar.

Yeşilcan ve çocuklar eve dönmüşler. Çocuklar odalarını toplamışlar, bilgisayarlarını bir köşeye kaldırmışlar. Güzelce yemeklerini yemişler. Artık Yeşilcan'ın ayrılma vakti gelmiş. Yeşilcan ayrılırken demiş ki:

“Çocuklar bilgisayar hayatımızı kolaylaştıran teknolojik bir alet. Bilgisayarı sınırlı ve doğru kullanmalıyız. Hayatta ailemizle, arkadaşlarımızla yaptığımız başka eğlenceli şeyler de var. Bilgisayarı doğru kullanmazsak, bize zarar verir.”

“Ama korkmanıza gerek yok. Bu ağrılar, acılar hep geçecek. Ama artık bilgisayar karşısında çok az kalmalısınız. Sadece hafta sonları veya tatilde bilgisayar oynayacaksınız, hem de azıcık, anlaştık mı?”

İki kardeş Yeşilcan'a söz vermişler. Bundan sonra Enis arkadaşlarıyla top oynamış, Esra da arkadaşlarıyla pikniğe gitmiş. Muhabbet kuşlarını hatırlamışlar ve ona yemeklerini vermişler. O da mutlu olmuş. Babaannelerine ilaçlarını hatırlatmışlar. O da çok sevinmiş. O günden sonra çocuklar, daha çok arkadaşlarıyla, çok az da bilgisayarla oynamışlar.

**TÜRKİYE
BAĞIMLILIKLA
MÜCADELE
EĞİTİM PROGRAMI**

tbm.org.tr